

noget som helst, som Dansk Industri ikke kan gå ind for, og vi sidder vel alle sammen med en klar fornemmelse af, at det ikke kan holde.

Det er da nødt til at briste for CD på et eller andet tidspunkt. De kan da ikke give en interesseorganisation en sådan vetoret over, hvad der skal gennemføres herinde, og de kan da ikke i længden fastholde, at de overhovedet ikke har givet tilslutning til grønne afgifter, når det er noget, som vi i øjeblikket forhandler intenst med regeringen om. Men nuvel, det er CD's eget problem. Jeg tror, det er et lidt farligt nummer, CD er ude i, og en del af det er, at de samtidig skal holde et illusionsnummer gående om, at det kan lade sig gøre at lokke V og K med ind i den samme boldgade.

Det tror jeg de kommer galt af sted med til sidst.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg har faktisk hele dagen haft en fornemmelse af, at jeg nok har været for flink over for CD; men jeg ved ikke, hvor meget man egentlig får ud af at køre efter CD: Vælgerne er åbenbart vant til hvad som helst, og alting kan åbenbart lade sig gøre, og alligevel smutter de over spærregrensen. Tillykke med det!

Men det, hr. Duetoft insinuerer her fra talerstolen, er, at jeg ikke skulle have dækning i min gruppe for det, jeg står og siger, og at jeg ikke skulle have dækning i min gruppe i forbindelse med, at vi afviser dagsordensforslaget – det kan godt være, at hr. Duetoft er skuffet over, at der ikke er mere kendte politikere fra Venstre til stede i dag til at tilfredsstille hr. Duetofts lyst til at diskutere med dem, men det bliver altså kun mig i dag – men jeg vil gerne slå helt fast, så hr. Duetoft ikke kommer i tvivl om det, at jeg har fuld opbakning i Venstres gruppe både til det, jeg siger, og naturligvis til min afvisning af det dagsordensforslag, der foreligger, og som vi altså ikke kan leve med.

Vi har forhandlet dagsordensforslag, og jeg har fra starten aldeles afvist, at vi kan være med i den indskudte sætning om grønne afgifter for erhvervslivet, som man lige så godt kunne have fjernet.

Det er klart, at det er gift, hvis man vil have V i tale – givetvis også K, det skal jeg ikke blande mig i, men det er i hvert fald gift – og man kunne bare have pilleret den indskudte sætning ud; så havde dagsordensteksten jo set helt fornuftig ud. Men det ville man ikke.

Det har såmænd stået på i et døgn tid eller mere, og vi har stået fast, og regeringen har stået fast. Så signalet er jo, at regeringen ønsker at lave et eller andet med SF.

Det er ikke os, der ikke har været samarbejdsvillige. Vi har bare bedt om at få en lille indskudt sætning pilleret ud; så var vi med på dagsordenen, og så var den potte ude. Men sådan skulle det ikke være.

Så det er ikke vores signalgivning, der er noget galt med; det er regeringens signalgivning.

Hr. Duetofts egen signalgivning skal jeg lade være at kommentere yderligere.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal efter hr. Hansen-Nords indlæg gøre det ret kort – det håber jeg da i hvert fald.

Jeg skal sige, at i den konservative folketingsgruppe har vi det således, at vi drøfter dagsordensforslagene, herunder om vi kan stemme for dem eller ej. Så det har ingen indflydelse på De Konservatives standpunkt, hvem der er ordfører i en given debat.

Og så skal jeg sige – måske ikke til hr. Peter Duetoft, for ham har jeg ikke forhandlet med, men jeg skal sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi den holdning, at når der forhandles, skal det altså være en åben forhandling, og da vi fik forelagt dette dagsordensforslag fra regeringspartierne repræsenteret ved hr. Martin Glerup, fik vi at vide: Take it or leave it! Og jeg vil gerne sige, at når det er sådan, opfatter vi det ikke som en forhandling, og vi opfatter det heller ikke som et udtryk for nogen form for indledning til det tillidsfulde samarbejde, som ministeren ellers har talt om.

For os er det altså væsentligt, at grønne afgifter står i forbindelse med de debatter, der føres i øjeblikket, og de embedsmandsrapporter, der foreligger, frem for at de er en form for afgiftsbelastning for det danske erhvervsliv og dets enkelte virksomheder, som vi i Det Konservative Folkeparti ikke kan gå ind for.

I mit næste indlæg – under vores egen forespørgsel – skal jeg komme nærmere ind på, hvad det er for nogle konkurrenceforvridende momenter, vi ser i de grønne afgifter, der tales om.

Kim Behnke (FP):

Ikke overraskende er det et af Folketingets socialistiske partier, nemlig SF, der har valgt at formulere den forespørgsel, vi nu behandler.